

Vejledning til bekendtgørelse om anvendelse af hundetrukne køretøjer

I bekendtgørelse nr. 1617 af 18. december 2018 om anvendelse af hundetrukne køretøjer, der trådte i kraft 1. januar 2019, fremgår de nærmere regler for kørsel med hundetrukne køretøjer. Denne vejledning bidrager til fortolkning af bekendtgørelsens § 1 om, hvor på færdselslovens område kørsel med hundetrukne køretøjer må finde sted samt bekendtgørelsens § 2 om kravene til bremses på hundetrukne køretøjer.

Hvor må man køre med hundetrukket køretøj

Det følger af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, at kørsel med hundetrukne køretøjer alene må finde sted på veje uden for tættere bebygget område, hvor der alene i begrænset omfang foregår almindelig færdsel med motorkøretøjer, motorredskaber og traktorer, jf. dog stk. 2 og 3.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at kørsel med hundetrukne køretøjer hovedsageligt finder sted på mindre befærdede, ikke asfalterede veje, der almindeligvis kun benyttes af f.eks. gående og cyklister. Et eksempel på sådanne veje vil f.eks. være skovstier samt mindre grusstier beliggende i nærheden af skovområder. At der på sådanne veje og stier finder arbejdsrelateret kørsel sted med motordrevne køretøjer m.v. er ikke til hinder for, at der i medfør af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, kan køres med hundetrukket køretøj, så længe stien eller vejen i øvrigt kun almindeligvis benyttes af gående og cyklister.

Bestemmelsen afskærer de hundetrukne køretøjer fra at køre i byerne, idet kørslen alene må finde sted på veje uden for tættere bebygget område, ligesom bestemmelsen afskærer kørsel på f.eks. større landeveje.

I medfør af bekendtgørelsens § 1, stk. 2, må kørsel med hundetrukket køretøj finde sted på andre veje end de i stk. 1 omtalte, hvis kørsel finder sted i forbindelse med krydsning af vej med henblik på at nå en vej omfattet af stk. 1. Bestemmelsen betyder, at de hundetrukne køretøjer må krydse en vej med en større mængde trafik, f.eks. en større landevej, hvis dette er nødvendigt for f.eks. at nå fra ét skovområde til et andet. Det kan i forbindelse med krydsning af en vej være nødvendigt at køre et kort stykke på den mere trafikerede vej, men bestemmelsen skal fortolkes restriktivt.

Af § 1, stk. 3, fremgår, at kørsel med hundetrukket køretøj fortsat kan begrænses af regler i anden lovgivning, der giver mulighed for indskrænkninger i vejes udnyttelse og indretning. Bestemmelsen betyder, at f.eks. lodsejeren, som i statsskovene er Naturstyrelsen, eller grundejeren i en privat skov eller vej fortsat kan fastsætte nærmere regler eller anvisninger for kørslen med de hundetrukne køretøjer. Der kan således være fastsat andre regler eller anvisninger for områder, der kan begrænse brugen af hundetrukne køretøjer.

Det er føreren af det hundetrukne køretøjs pligt at undersøge, hvorvidt lodsejeren har truffet nærmere regler eller anvisning for kørsel med hundetrukne vogne på området, hvor der køres.

Krav til det hundetrukne køretøjs bremses

Det følger af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, at et hundetrukket køretøj skal kunne standse eller bremse på en sikker og virksom måde ved enhver hastighed og under alle belastningsforhold.

Bestemmelsen finder anvendelse for alle hundetrukne køretøjer, uanset om køretøjet er indrettet på hjul, meder el. lign. Det betyder, at også f.eks. en hundetrukken slæde er underlagt kravet om at kunne standse på en sikker og virksom måde ved enhver hastighed og under alle belastningsforhold.

Hundetrukne køretøjer på hjul skal i øvrigt leve op til de bremsekrav, der er fastsat til i medfør af bekendtgørelsens § 2, stk. 2. Det fremgår af § 2, stk. 2, at køretøjet skal være forsynet med mindst to uafhængige bremsesystemer. Er køretøjet hjul monteret på samme aksel skal hjulene være afbremset af samme bremsesystem ellers skal bremsesystemet være diagonalt opdelt mellem for- og baghjulene. Såfremt et bremsesystem med én betjeningsanordning aktiverer bremserne på alle hjul, anses dette for ét bremsesystem. Det fremgår ligeledes, at køretøjets bremsesystemer både kan være hånd- eller fodbetjent.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 2, 5. pkt., at vejrlig ikke må kunne nedsætte bremsernes funktion væsentligt. Det vil sige, at bremserne fortsat skal være virksomme og fungere effektivt, selvom underlaget f.eks. skulle være vådt.

Det følger af bekendtgørelsens § 2, stk. 4, at såfremt et hundetrukket køretøj har mere end to hjul skal køretøjet være forsynet med en parkeringsbremse, der virker på mindst to af køretøjets hjul, eller en jordbremse, der skydes i jorden ved standsning. Parkeringsbremsen skal kunne fastholde køretøjet stationært på hældende grund og skal kunne fastholde køretøjet i bremsestillingen rent mekanisk.